

Archidiecezja Toronto

Plan duszpasterski

Luty 2013

PLAN DUSZPASTERKI – LUTY 2013

Spis treści

I: wprowadzenie - list duszpasterski - Jego Eminencji, Thomas Cardinal Collins-

Święto św. Michała 29 września 2012

II: Podstawa naszego życia jako katolickiej wspólnoty chrześcijańskiej

III: Misja duszpasterska & apostołska archidiecezji

IV: Podstawowe kierunki

1) Życie parafii

2) Powołania

3) Katolickie działania w terenie w sprawiedliwości i miłości

4) Ewangelizacji społeczeństwa

5) Katedra jako znak naszej misji

V: Priorytety niezbędne dla naszych podstawowych kierunków

1) Zaangażowanie rodziny, zwłaszcza młodych ludzi

2) Świętowanie naszej różnorodności kulturowej

3) Mądre wykorzystywanie naszych zasobów

4) Skuteczna komunikacja

VI: Wypełnianie naszej misji katolickiej wspólnoty chrześcijańskiej:

Życie dobrego gospodarowania darami

VII: Konkluzje

Święto św. Michała 29 września 2012

Do wiernych Archidiecezji Toronto:

W tym dniu św. Michała opiekuna wiernych i patrona naszej archidiecezji, chcę przedstawić aktualizację naszego duszpasterskiego planu, który jest realizowany by nam pomóc jako archidiecezjalnej wspólnoty wiary bardziej skutecznie wykonywać polecenia Jezusa skierowane do swoich uczniów: "Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego jak wam przykazałem. " (Mateusz 28: 19-20).

Podczas gdy cały Kościół rozpoczyna rok wiary, a Papież zwołuje Synod Biskupów by zaplanować sposoby, aby sprostać wyzwaniu, jakim jest głoszenia Ewangelii w naszym współczesnym świecie, jest słusznym, że będziemy badać głębiej poprzez duszpasterski plan, jak najlepiej możemy wypełniać misję Kościoła w naszej własnej sytuacji w archidiecezji Toronto. Ten list zawiera przegląd niektórych zasad leżących u podstaw planu, który jest realizowany, przed bardziej szczegółowymi informacjami, które będą dostępne w nowym roku.

Co to jest Plan Duszpasterski?

Plan duszpasterki służy jako mapa drogowa dla naszej podróży jako katolickiej wspólnoty chrześcijańskiej, identyfikacji kluczowych priorytetów i celów na drodze. Jest on zakorzeniony w modlitewnym odbiciu Biblii i naszej tradycji wiary. Wiąże się to również z dokładną i uczciwą oceną naszej obecnej sytuacji duszpasterskiej, zarówno wyzwaniami jak i możliwościami, przed nami.

Podczas moich regularnych podróży po całej archidiecezji, jestem zainspirowany wszystkimi duszpasterskimi działaniami które obserwuję oraz twórczym zapałem i zaangażowaniem świeckich i religijnych osób oraz duchowieństwa, które spotykam. Na tak wiele sposobów jesteśmy już poważnie zaangażowani w rozwiązywanie różnych spraw, które są kluczowe dla misji wspólnoty chrześcijańskiej. Nie mniej jednak jest zawsze mądrze spojrzeć z dystansem na nasze kluczowe priorytety jakie nasza archidiecezja powinna mieć w tym momencie tak, żebyśmy mogli skuteczniej działać razem, skoncentrować nasze wysiłki i ocenić nasze postępy. Ten plan duszpasterski, co pozwala nam robić to również pomaga nam zarówno poznać narzędzia, które potrzebujemy by wypełnić naszą misję oraz jak wykorzystywać mądrzej nasze zasoby .

Mimo, że nasza wiara się nie zmienia, okoliczności, w których żyjemy ciągle się zmieniają. Z tego powodu plan duszpasterski zawsze musi być rozwijany, ponieważ regularnie musimy spoglądać na miejsca, gdzie jesteśmy, i gdzie w tej chwili należy szczególnie kierować naszą energię by wierne gospodarować wieloma darami które nam dano.

Wierne gospodarowanie naszymi wieloma darami

Pismo Święte zachęca nas byśmy wierne gospodarowali darami które nam powierzono więc powinniśmy zadać sobie pytanie jak aktualnie dzielimy się swoim czasem, talentami i dobrami by

dobrze służyły nam i innym oraz chwale Bożej. W przypowieści o talentach każdy ma się rozliczyć z zarządzania powierzonymi sobie talentami. Każdy z nas jest odpowiedzialny za owocnie użyciu darów, które otrzymaliśmy od Boga. Plan duszpasterski powinien pomóc nam to zrobić lepiej, zarówno indywidualnie, jak i jako wspólnota archidiecezji. **Apostolski i duszpasterski, zakorzeniony w modlitwi.** Przychodzi mi do głowy, że możemy uzyskać wgląd w niektóre z kluczowych elementów planu duszpasterskiego biorąc pod uwagę projekt nowego pierścienia kardynała.

Po pierwsze jest tam obraz św. Piotra, któremu Jezus powierzył Swoje stada. Powinniśmy zwracać uwagę na wszystkie duchowe potrzeby tych, którzy są już zebrani w naszej parafii. Wzorując się na Chrystusie Dobrym Pasterzu powinniśmy zwracać uwagę również na tych, którzy oddalili się od wiary.

Też jest tam obraz św. Pawła, Wielkiego Apostoła, który niestrudzenie głosił wiarę często we wrogim świecie jaki go otaczał. On przypomina nam, że musimy być gorliwi i twórczy starając się dotrzeć do tych, którzy są rozproszeni: nie tylko do tych, którzy odeszli od wiary, ale także do tych, którzy na prawdę nie usłyszeli jeszcze dobrej nowiny Jezusa. To jest szczególnym wyzwaniem w naszym zlaicyzowanym społeczeństwie.

Nad obrazami Wielkiego Pasterza i Wielkiego Apostoła jest gwiazda, reprezentująca Matkę Boską, która wsłuchuje się przez modlitwę w Boga i pokornie poddaje się Jego woli. Nasze sumienne wysiłki, duszpasterskie lub apostołskie, tylko wtedy będą owocne jeśli są zakorzenione w modlitwie, "Jeżeli Pan domu nie zbuduje, na próżno się trudzą ci, którzy go wznoszą." (Psalm 127:1)

Plan duszpasterski, zakorzeniony w modlitwie, winien pielęgnować naszą Wspólnotę wiary, ale również docierać poza nią.

Gdzie byliśmy? Dokąd idziemy?

W ciągu ostatnich 18 miesięcy szeroki przekrój naszej katolickiej społeczności był konsultowany w procesie planowania planu duszpasterskiego: duchowieństwo, pracownicy placówek religijnych, wolontariusze i parafianie. Zapytaliśmy się ich jak winna wyglądać nasza duchowa mapa: w jakim kierunku powinniśmy zmierzać? Gdzie zboczyliśmy z kursu? Poprosiliśmy o praktyczne sugestie i cele, które pomogą nam iść do przodu. Jesteśmy wdzięczni wszystkim, którzy przyczynili się do tego dialogu, który będzie kontynuowany przez najbliższe miesiące.

W początku 2013 gdy aktualny plan duszpasterski archidiecezji zostanie zakończony, powiadomimy o szczególnych priorytetach i celach. Mam nadzieję, że niniejszy list pomoże przygotować drogę do dalszej dyskusji wokół tej wizji i głównych kierunków planu.

Tymczasem zwłaszcza, że wchodzimy w Rok Wary, zapraszam każdego z nas do pogłębiania naszego osobistego zaangażowania w wiarę w Chrystusa i do rozważenia, jak nasza cała katolicka Wspólnota może być bardziej skuteczna w składaniu świadectwa wiary w tym społeczeństwie, w

którym żyjemy.

Jest coraz trudniej być wiernym chrześcijaninem w społeczeństwie, które jest tak często kształtowane przez wizję, która jest sprzeczna z Ewangelią. Podczas gdy tworzenie mądrego planu duszpasterskiego dla naszej archidiecezji jest ewidentnie jedyną rozsądną rzeczą do zrobienia, to może być on owocny tylko jeśli każdy z nas będzie pilnował własnego zaangażowania w bycie uczniem Chrystusa i robił to samo wobec naszej społeczności parafialnej.

Cieszę się na myśl podzielenia się z Wami naszym Planem Duszpasterskim w Nowym Roku. Zapewniam, że nieustannie modłę się za Was, za Wasze życie Apostołów Chrystusa. Święty Michale Archaniele, módl się za nami.

Z poważaniem w Chrystusie,

Thomas Collins Arcybiskup Toronto

II: PODSTAWA NASZEGO ŻYCIA JAKO KATOLICKA WSPÓLNOTA CHRZEŚCIJAŃSKA:

Podstawą naszego życia w Chrystusie i jako członków katolickiej społeczności chrześcijańskiej jest modlitwa. Musimy być ludźmi modlitwy.

*"Jeżeli Pan domu nie zbuduje, na próżno się trudzą ci, którzy go wznoszą.."
-Psalm 127*

Bóg wzywa nas indywidualnie i jako społeczność do głoszenia Chrystusa w świecie w którym żyjemy. Dzielimy się nie tylko dobrą nowiną ale naszym doświadczeniem ludzi Jezusa Chrystusa, który prowadzi nas do Ojca Niebieskiego, w Duchu Świętym. W Ewangeliach widzimy, że Jezus w swoim człowieczeństwie modlił się do Ojca, i my musimy robić tak samo. Nasze różne plany i działania, bez względu na to jak dobrze przemyślane, będą owocne tylko wtedy, gdy będą zakorzenione w modlitwie. Św Benedykt mówi na początku swych rządów: "I przede wszystkim, niezależnie od tego jak dobrze rozpoczynasz swoją pracę, błagaj Go, najbardziej szczerą modlitwą by ją udoskonalił."

Gdy jesteśmy umocnieni modlitwą łatwiej jest nam pokonać trudności w głoszeniu Królestwa Bożego. Modlitwa jest naszym źródłem siły podczas podróży. Przez modlitwę znajdujemy wytyczne, czerpiąc z mądrości Boga.

Każda z naszych wspólnot parafialnych jest oazą modlitwy w tym niespokojnym świecie. Są to miejsca modlitwy sakramentalnej i liturgicznej, gdzie parafianie mogą pogłębić swoje życie w modlitwie poprzez czytanie Pism Sakralnych, adorację Naszego Pana w Najświętszym Sakramencie, różaniec i inne formy kultu Maryjnego, w bogatej kulturze tradycyjnej modlitwy w naszej archidiecezji, oraz charakterystycznych formach modlitwy w różnych ruchach świeckich w kościele.

Modlitwa jest w samym sercu wszystkich naszych działań jako uczniów Jezusa, ale nie wystarczy tylko modlić się do Boga i nie nic poza tym nie robić. Bóg oczekuje od nas mądrogo i zdecydowanego awansowania Królestwa Bożego.

Podczas gdy nasza rodzina archidiecezjalna kreuje ścieżkę naszego duszpasterskiego planu jest niezwykle ważnym by nie tylko brać pod uwagę naszą lokalną sytuację i potrzeby ale również poprzez modlitwę rozpoznać wolę Boga jaka

jest przekazana w Biblii i żyjącej wierze naszego kościoła.

Modlitwa o pracę kościoła nie jest odpowiedzialnością kogoś innego, to należy do każdego z nas by wnieść w naszych codziennych modlitwach wizję i misję Kościoła w naszej archidiecezji.

Niezależnie od tego, gdzie jesteśmy w naszej archidiecezji, niezależnie od naszych etnicznych korzeni, wieku, okoliczności lub sytuacji rodzinnej, wszyscy możemy zjednoczyć się w modlitwie. Powinniśmy brać pod uwagę, gdzie byliśmy i patrzeć w przyszłość dokąd zmierzamy oraz modlić się by Bóg kierował nami w naszej misji. By nowa ewangelizacja stała się faktem w naszej archidiecezji każdy z nas musi zbliżyć się do Chrystusa. Musimy znać Jezusa, nie tylko mieć wiedzę o Jezusie, a to wymaga by każdego dnia poświęcić czas na modlitwę

Modlitwa nie tylko prowadzi nas w naszych planach, ale jest również podstawą naszego życia w Chrystusie jako jednostki i jako Wspólnoty. Jak uczniowie, pytamy: "Panie, naucz nas się modlić," tak aby nasze parafie i archidiecezja stały się szkołami modlitwy gdzie będziemy odkrywali jak pogłębiać nasz związek z Bogiem poprzez modlitwę.

III: MISJA DUSZPASTERSKA & APOSTOLSKA ARCHIDIECEZJI

Rzymsko- Katolicka Archidiecezja Toronto ma dwojaką misję : duszpasterską i apostołską.

Nasza **duszpasterska** misja to pielęgnowanie i wzmocnienia doświadczania wiary oddanych katolików, gdy aktywnie spotkają się z Chrystusem w Świecie Bożym i sakramentach oraz uczestniczą w życiu w wierze naszej wspólnoty chrześcijańskiej. Każda parafia powinna dążyć do zapewnienia możliwości pełnego i bogatego życia chrześcijańskiego, podczas gdy z łaski Bożej budujemy społeczność, która będzie świadkiem Chrystusa w naszym świeckim świecie. Oferujemy dla wszystkich wiernych, opiekę duszpasterską by wyjść na przeciw ich wielu duchowym potrzebom. Zapraszamy również tych, którzy, z różnych przyczyn poszukują lub oddalili się od kościoła by wrócili do domu. Naszym wzorcem jest Św. Piotr do którego Jezus powiedział: "Karm baranki moje... Karm owce moje." (Jan 21: 15-19)

Misja **Apostolska** jest to głoszenie Ewangelii, wpieryw we wspólnotę katolickiej , a następnie poza nią. Głoszenie Ewangelii oznacza dbanie o tych którzy są na marginesie, to walka z niesprawiedliwością w wielu formach oraz korzystanie z bogatych zasobów i różnorodnych darów katolickich wiernych, by swym życiem dawać świadectwo w świecie, idąc za przykładem Jezusa Chrystusa. Jesteśmy wysłannikami Jezusa który powiedział : "Idźcie, więc i nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego, ucząc ich obserwować wszystko, co przykazałem ci; jestem z wami, do końca dni" (Mateusz 28: 19-20). Wzorcem naszej apostołskiej misji jest św. Paweł, który po raz pierwszy spotkał Chrystusa przez nawrócenie a następnie, z ufnością i łaską Ducha Świętego, głosił Chrystusa w świecie.

IV: PODSTAWOWE WSKAZÓWKI DLA NASZEJ MISJI PRACY DUSZPASTERSKIEJ

Nasze plan duszpasterski ma pięć podstawowych kierunków, każdy ma wyniki i cele które chcielibyśmy osiągnąć, które odzwierciedlają dwoistą naturę misję naszej archidiecezji. Zdajemy sobie sprawę, że każda parafia może mieć specyficzne dla swej sytuacji aspekty naszej misji chrześcijańskiej, które trzeba podkreślić, i że istnieją także niezliczone inne godne inicjatywy. Niemniej jednak te pięć podstawowych kierunkach jest "kompasem" naszej podróży jako Wspólnoty archidiecezji. Mają one służyć za punkt odniesienia, aby pomóc nam we wspólnej, efektywnej pracy nad wypełnianiem naszej misji, koncentrując naszą energię na propagowaniu Ewangelii w części winnicy Pańskiej, w którym On nas umieścił. Zacniemy od kierunku do wewnątrz (duszpasterskiego) a następnie przejdziemy do kierunku skierowanego na zewnątrz (apostolskiego) podczas planowania rozwoju naszej archidiecezji.

- 1) Życie parafii
- 2) Powołania
- 3) Katolicki zasięg w sprawiedliwości i miłości
- 4) Ewangelizacji społeczeństwa
- 5) Katedra jako znak naszej misji

IV-1. Życie parafii

"I poświęcili się apostołskiej nauce i wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach. I napełniliśmy każdą duszę i wiele znaków i cudów było dokonanych poprzez apostołów. I wszyscy, którzy uwierzyli byli razem i wszystko mieli wspólne. I sprzedawali swoje rzeczy i własności i uzyskane pieniądze rozdzielili po wszystkich w zależności jakie kto miał potrzeby. I dzień po dniu, przychodzili razem do świątyni i razem i łamali się chlebem w swoich domach, przyjmowali pożywienie z sercem zadowolonym i hojnym, chwaląc Boga i mając łaskę u wszystkich ludzi. I Pan powiększał codziennie liczbę tych których ocalili"

-Dz 2: 42-47

Nasze parafie to duchowe domy dla wiernych, gdzie spotykamy się razem by wyjść na spotkanie Chrystusa. Setki tysięcy rodzin katolickich są zarejestrowane w parafiach archidiecezji. Dążymy nie tylko do zwiększania liczby ale do głębokiego związku z Chrystusem. Nasze miejscowe parafie służą jako pokarm, który zaspakaja, tych którzy przychodzą do nas po duchową strawę, pielęgnując rodzinę parafialną której członkowie znają się nawzajem. Świadectwo dynamicznej parafii może zainspirować tych, którzy oddalili się by na nowo okryli dar wiary i wrócili do domu, do prężnej społeczności. Tak jak gwiazda zaprowadziła mędrców do Chrystusa, tak też parafie mogą służyć jako światełko nadziei. Aktywna, tętniąca życiem parafia jest sercem naszego planu duszpasterskiego, bo jest to miejsce gdzie budowane są podwaliny wartości modlitwy i głębokiego zaangażowania.

Jako jednostki i wspólnoty parafialne jesteśmy wszyscy powołani do bycia wiernymi szafarzami wiele darów, które Bóg powierzył nam. Każdy z nas musi być w pełni zaangażowany jako uczeń Jezusa, wdzięczny za to, co otrzymał od Boga i chętny by się nimi podzielić, twórczo i odpowiedzialnie. Jest to duch dobrego gospodarowania. Gdy coraz więcej parafian będzie aktywnie uczestniczyć w niedzielnej liturgii i dzielić się swoim czasem, talentem i skarbami w służbie bliźnim, zaczną oni w pełni doświadczać bogactwa wspólnoty parafialnej i kierować swoją energię na zewnątrz by uwidocznić obecność Chrystusa w świecie.

Osiem pożądaných wyników/celów dla fundamentalnych kierunków planu duszpasterskiego.

(i) Celebracja Eucharystii niedzielnej z pełną, świadomością i aktywnym uczestnictwem wiernych.

Niedzielną eucharystią jest szczytem naszego życia parafialnego, a dzień Pański jest centrum życia wszystkich parafian, szczególnie rodzin, młodzieży i młodych dorosłych. Duchowieństwo i osoby świeckie przyjmą aktywną rolę w tym wspólnym akcie celebrowania Mszy Świętej z przywiązaniem do wiary i godności obrządku rzymskiego. Liturgia jest czynem Boga, ale musimy oddawać siebie by owocnie wejść w święte misterium naszej wiary, tak, żeby zewnętrzne znaki i obrzędy Eucharystii i sakramenty były znaczącym spotkaniem z Chrystusem. Będziemy promować pełne, świadome i aktywne uczestnictwo wszystkich wiernych w liturgii, tak aby każdy z nas został nakarmiony wiarą i i dawał świadectwo Chrystusowe. Niezależnie od naszej roli w celebracji, uczestniczymy w pełni we mszy świadomie i aktywnie przez głębokie wewnętrzne, modlitewne przygotowanie na spotkanie ze słowem Bożym i sakramentami.

Parafia zapewni odpowiednie szkolenia dla lektorów, tak, by mogli dobrze głosić słowa Świętych Pism. Archidiecezja będzie angażować się w formację duchowieństwa jako homiliarzy i oferować wsparcie dla nich w tym kierunku. Poprzez dobrze przygotowane homilie, zakorzenione w modlitewnej medytacji nad Słowem Bożym będą służyć za duchowe przewodnictwo dla mieszkańców parafii.

Muzyka i śpiew podczas wszelkich obrządków liturgicznych będą odbiciem zarówno norm kościoła jak i różnorodność kulturową naszej archidiecezji.

Jako jedna z najbardziej różnorodnych społeczności na świecie nasza archidiecezja ma wiele możliwości by połączyć wiarę i kulturę razem poprzez dewocyjne praktyki takie jak święta, pielgrzymki i inne uroczystości liturgiczne, które wzmocnią żywotność naszej parafii.

Naszym celem jest w pełni zaangażować wszystkich parafian w życiu parafii by dobrze gospodarować powierzonymi nam darami Bożymi. Parafie będą zachęcane do promowania i rozwijania różnych inicjatyw, które wzbogacają celebrację niedzielnej liturgii poprzez przygotowania do niej oraz dekoracje kościoła parafialnego i innych

budynków. Równie ważne będą te organizacje które witają i przyjmują parafian i oferują różne formy pomocy duszpasterskiej dla młodzieży, osób starszych, niepełnosprawnych lub z innymi ograniczeniami, tak aby wszyscy członkowie wspólnoty mogli uczestniczyć.

(ii) Możliwości modlitwy, formacji duchowej i wzbogacania

Oprócz niedzielnej Eucharystii parafie będą starały się zapewnić możliwości modlitwy, formacji duchowej i wzbogacenia.

Sakrament Pojednania jest centralnym punktem życia duchowego wiernych. Kapłani sprawią by Sakramentu Pojednania był dostępny regularnie i łatwo dla wiernych przez cały rok, z dodatkowymi możliwościami oferowanymi podczas Adwentu i Wielkiego Postu. Ciągła formacja będzie oferowana dla spowiedników, aby pomóc im w tej świętej posłudze.

Życie religijne naszej parafii będzie wspierane i wzmacniane poprzez częste szanse Adoracji Eucharystycznej i Kultu Maryjny. Kaplice wieczystej adoracji Jezusa w Najświętszym Sakramencie są zalecane w całej archidiecezji, a kościoły powinny być otwarte jak najwięcej jak to możliwe, by ludzie mogli się w nich regularnie modlić. Kult Maryjny winien być pielęgnowany w każdej parafii archidiecezji, i wszyscy powinni być zachęceni do codziennego odmawiania Anioł Pański i różańca.

Oprócz kultu Maryjnego parafie będą wspierały ważne praktyki duchowe jak: modlitwa liturgii godzin, parafialne grupy modlitwy dla tych, którzy pragną tej formy modlitwy, procesje i nabożeństwa, które są kulturowo istotne, praktykowanie Lectio Divina i studiowanie Biblii. Tych, którzy pragną duchowych wskazówek w zakresie różnych form modlitwy w naszej tradycji wiary będą wspierani przez katolickie centrum duszpasterskie i przedstawiciele różnych odpowiednich katolickiej tradycji duchowych.

Rodzina parafialna będzie oferować możliwości dla parafian wspólnych podróży - pielgrzymek i modlitwy na parafialnych misjach oraz dniach modlitwy i odpoczynku, zapewniając tym samym duchowy pokarm i wzbogacenie.

(iii) Życie we Wspólnocie parafialnej która jest otwarta, gościnna i przyjazna

Każda parafia będzie posiadać silną i wyłączną tożsamość jako wspólnota wiary, oferująca przyjęcie, gościnność i dostępność. W każdej parafii jest "obcy w naszym gronie" i dlatego cała parafia jest wezwana do służby jako twarz i ręce Chrystusa, przyjmując z zadowoleniem każdego nowego członka do ciepłej i kochającej rodziny wiary.

Mamy szczęście mieć różnorodność etnicznych, językowych i kulturowych społeczności w naszej archidiecezji które razem mogą mieć bogaty wpływ na naszą katolicką wiarę. Ta wyjątkowa różnorodność w naszej wspólnocie winna być promowana i integrowana w życie archidiecezji.

Tętniąca życiem parafia dotrze do różnych grup np., rodziny i młodzieży, studentów, młodych mężczyzn i kobiet oraz osób starszych. Szkoły katolickie połączone z parafiami winny być aktywnymi partnerami parafialnego życia potwierdzając na bieżąco związek między parafią, domem i szkołą.

Aktywne duszpasterstwo nad każdym parafianinem zapewni parafii witalność, i wzrost zaangażowania parafian i wolontariuszy. Idealnie wiek, rasa, płeć i korzenie etniczne wolontariuszy będą odzwierciedlać demografię samej parafii.

(iv) Silne przywództwo duszpasterskie w parafii, które promuje różnorodność & rolę współpracy, usług duszpasterskich.

Proboszcz służy jako duchowy pasterz swoich wiernych prowadząc swoje stado podczas podróży, a szczególnie przy przygotowywaniu i celebracji Eucharystii dla swoich parafian. W celu wzmocnienia rodziny parafialnej, potrzebuje on wsparcia wykwalifikowanych pracowników świeckich w różnych duszpasterskich rolach jak: lektor, podający, pomocnik komunii, mistrz ceremonii itp. Duszpasterskie modele oparte na współpracy stylu przywództwa, które zapewnią rozsądne, jasne, duszpasterskie wizje dla parafii. To ważne, żeby proboszcz miał zdolność słuchania i był przystępny i otwarty na poznanie pomysłów parafian, świeckich współpracowników i ruchów, jeśli są one zgodne z wizją parafii.

Proboszcz i parafialny zespół będą się starać zachęcać parafian do różnych form współpracy duszpasterskiej przyjmując role diakonów, świeckich pracowników, osób

pracujących z młodzieżą, katechetów, personelu parafialnego i wolontariuszy. Poprzez regularne konsultacje i rozeznania proboszcz identyfikuje dary i talenty innych i powierza im różne inicjatywy w parafii.

(v) Skuteczne zarządzanie duszpasterski e- struktury & komitety w parafii, które wspierają zarządzanie i zapewnienia odpowiedzialności

Jednym z aspektów promowania wspólnego gospodarowania jest zachęcenie osoby świeckie do aktywnego udziału w życiu parafii poprzez struktury parafii i komitety. Każda parafia musi mieć Komitet finansowy zgodnie z Prawem Kanonicznym. Parafie zachęcane są do posiadania struktur, wytycznych i procesów konsultacji i planowania, takich jak rady parafialne, w których parafianie mogą doradzać proboszczowi. Świeckie ruchy i stowarzyszenia w parafii będą również ważnymi partnerami w realizacji misji i tożsamości wspólnoty wiary podczas koordynacji ich misji z misją parafii.

Idealnie parafia będzie mieć duszpasterski plan, który jest sprawdzony i aktualizowany na bieżąco przez proboszcza, pracowników i organy doradcze. Pomieszczenia parafialne: kościół, sala i plebania będą corocznie oceniane pod kątem nakładów kapitałowych na utrzymanie. Planowanie zapewni również, żeby parafie nie były ograniczone przez ograniczenia miejsca ze względu na wzrost lub pojawiające się nowe potrzeby duszpasterskie, ani nie obciążone obiektami, które nie są w pełni wykorzystane i pochłaniają coraz większe środki finansowe.

Proboszcz zapewnia, że personel parafii i parafianie są świadomi archidiecezjalnych wytycznych dotyczących duchowych i doczesnych realiów parafii, tak żeby parafia mogła je realizować w sposób terminowy i skuteczny. Stały dostęp do bieżących programów szkoleń i wsparcia od Katolickiego Centrum Duszpasterskiego archidiecezji pomoże zespołowi parafii skutecznie służyć parafianom.

(vi) Wspieranie rodziny, kościoła domowego

Parafia zapewni wsparcie dla rodzin i będzie zachęcać wszelkie programy, które mają na celu pomóc tym, którzy żyją w sakramencie małżeństwa, takie jak Światowe spotkanie małżeńskie lub kościelne ruchy świeckie. Każda parafia będzie pomagać w każdy możliwy sposób, rodzinom by stały się silniejsze i pełnie uczestniczyły w

życiu parafii.

(vii) Zobowiązanie do odnowionej ewangelizacji – Katecheza & formacji w wierze

Parafia będzie wspierać aktywne programy Ewangelizacji, które pomagają parafianom i tym którzy pragną stać się katolikami odpowiedzieć na wezwanie Chrystusa do bycia świadkami Ewangelii. Proboszcz i duszpasterscy pracownicy będą współpracować ze szkołami katolickimi oferując edukację religijną, katechezy i organizację religijne na terenie szkół i parafii.

Parafie będą rozwijać lub kontynuować inicjatywy i programy, takie jak Rite of Christian Initiation of Adults (RCIA), formacje wiary i opieki duchowej dla rodzin, programy terenowe dla młodzieży i młodych dorosłych, przygotowanie do sakramentów inicjacji (chrzest, bierzmowanie i Eucharystii), pojednania i małżeństwa.

Formacje wiary dla dorosłych są ważne teraz ale staną się jeszcze ważniejsze w nadchodzących latach. Archidiecezja i parafie muszą mieć skuteczne programy nauczania wiary dla dorosłych jak również dla młodzieży. Dobrze katechizowani dorośli zapewnią formację wiary w swoich rodzinach.

(viii) Silne świadectwo Apostolskiej misji -placówki i usługi terenowe

Parafie będą silnie zaangażowane w swoją misyjną tożsamość, dawanie świadectwa i prace terenową. Będą dążyć do kierowania części swoich rocznych środków finansowych i usług do tych znajdujących się na marginesie, zarówno wewnątrz, jak i poza parafią. Zapraszani goście i możliwości edukacyjne pomogą uświadomić parafianom takie potrzeby. Parafia będzie również angażować się w propagowanie inicjatyw w kwestiach sprawiedliwości społecznej i aktywnie uczestniczyć w programach terenowych (takich jak prawo do życia, sponsoring dla uchodźców, programów wyjścia z zimna, kuchnie z zupami, banki żywności, itp.).

Parafia będzie aktywnie współpracować ze świeckimi stowarzyszeniami przyjaźnić się z biednymi i służyć ich potrzebom. Proboszcz i pracownicy parafii pomogą parafianom w dostępie do archidiecezjalnych Katolickich organizacji charytatywnych i aktywnie będą zachęcać by wspierać ShareLife kampanie która przyczynia się do finansowania takich agencji.

Efektywna parafia będzie zaangażowana w życie lokalnych społeczności. We współpracy z innymi, ekumenicznie i cywilnie, parafie przyczynia się do rozwiązywania różnych społecznych potrzeb wspólnoty. Parafia będzie odzwierciedlać to zobowiązanie do ekumenizmu we wszystkich jej pracach terenowych skierowanych do szerszej społeczności.

IV-2. Powołania

"Jezus przechodził wzdłuż jeziora Galilejskiego, ujrzał Szymona i jego brata Andrzeja zarzucających sieć do jeziora- bo byli rybakami. Jezus rzekł do nich: "Pójdźcie za mną a uczynię was rybakami ludzi." I natychmiast zostawili sieci i poszli za nim. Gdy udał się nieco dalej, zobaczył Jakuba syna Zebedeusza i brata Jana, którzy byli w swojej łodzi reperowanie sieci. Natychmiast zawołał ich i oni pozostawili ojca swego Zebedeusza w łodzi z wynajętym człowiekiem i poszli za nim." -Marek 1: 16-20

Bóg wzywa każdego z nich nas by "zarzucić własne sieci" i odkryć, gdzie On nas prowadzi. Gdy myślimy o własnych powołaniach, modlimy się za duchowych pasterzy by zaprowadzili stado do Chrystusa. Oprócz podążania swoją własną drogą, mamy obowiązek pomagać Kościołowi w identyfikacji kandydatów, którzy mogą rozpoznać powołanie do służby w kościele. Krótko mówiąc każdy jest potrzebny do wspierania kultury powołań w naszych rodzinach, parafiach oraz naszej archidiecezji.

Praktycznie potrzebujemy księży do prowadzenia 225 parafii archidiecezji, diakonów i świeckich współpracowników duszpasterskich, którzy będą ich wspierać w ich posłudze kapłanów i kwitnących społecznościach uświęconych religią. Powołani do służby potrzebują rozległej formacji, odpowiednich szkoleń i ciągłego wsparcia.

Razem będziemy pracować w kierunku sześciu pożądaných wyników/celów dla tego podstawowego kierunku planu duszpasterskiej.

(i) Modlitwa o powołania

Jezus powiedział: " Proście Pana o żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo." (Mateusz 9: 38). To jest Jego jedyna instrukcja w sprawie duszpasterskich powołań. W naszej archidiecezji będziemy często się modlić o powołania do kapłaństwa, diakonatu, życia zakonnego i świeckiej służby w kościele. Ta intencja może być regularnie oferowana w czasie modlitwy wiernych podczas mszy.

W całej archidiecezji możliwość Eucharystycznej Adoracji powinna być powszechnie dostępna, w intencji powołań, jak również wszelkich innych intencji

naszej społeczności. Gdzie zaleca się adorację eucharystyczną, powołania i cały kościół rozkwita, bo musimy opierać nasze wysiłki duszpasterskie i apostołskie na modlitwie.

Oprócz regularnych adoracji eucharystycznej pewna ilość stałych kapliczek wieczystej adoracji powinno być usytuowany tak, żeby ci, którzy chcą, mogli uczestniczyć w tej formy modlitwy w dowolnym momencie.

Możemy modlić się często w intencji powołań odmawiając liturgię godzin i odbywając pielgrzymki do sanktuarium męczenników, Marylake sanktuarium i innych świętych miejsc. Wszystkich wiernych, a zwłaszcza tych, którzy nie są w stanie wyjść z domu lub cierpią w jakikolwiek inny sposób, należy zachęcać do regularnego odmawiania różańca w tej intencji. Modlitwy, które otwierają spotkania parafialne powinny zawierać modlitwę o powołania. Także inne możliwości, aby się modlić o powołania mogą być zidentyfikowane i promowane.

(ii) Pielęgnowanie powołań do posług kapłańskich i religijnego życia.

Powinniśmy skupić naszą uwagę i wysiłki na wspieraniu powołań do życia duchownego i religijnego, szczególnie do kapłaństwa. Mamy bogaty wachlarz partnerów do współpracy - archidiecezjalne zasoby, takie jak Biuro Powołań, Biuro Młodzieży Katolickiej, kapelanie uniwersyteccy, szkoły katolickie, religijne społeczności i stowarzyszenia świeckie. Będziemy dążyć do koordynowania tych zasobów w angażowaniu naszej młodzieży i młodych dorosłych w programach i inicjatywach dla rozeznania powołań.

Nasze parafie odgrywają kluczową rolę w zachęcaniu i wspieraniu powołań zwłaszcza, gdy poświęcają szczególną uwagę na angażowaniu młodzieży i młodych dorosłych. Młodzież powinna być zaangażowane w życie parafii, w projekty posługi w szerszej społeczności i rekolekcje i programy wspierające duchowo; są to skuteczne sposoby, aby pomóc im żyć w wierze katolickiej i w tym samym czasie być otwartymi na możliwość powołania do kapłaństwa i religijnego życia. Archidiecezjalny dyrektor do powołań wraz z naszymi parafiami, będzie także ściśle współpracował ze świeckimi ruchami, takimi jak Klub Serra, do podjęcia stałych, twórczych inicjatyw wspierających powołania.

(iii) Wpieranie świeckiej duszpasterskiej posługi w parafiach i archidiecezjalnym

biurze.

Drugi Sobór Watykański wypowiedział się jasno, że laicy, przez chrzest, są wezwani do ewangelizowania świata, przede wszystkim poprzez ich świadectwo w życiu rodzinnym, w miejscu pracy i w społeczeństwie. Mogą również spełniać ich powołanie chrztu, przez aktywne zaangażowanie w usługi i posługi na terenie kościoła i parafii. Archidiecezjalne biura będą nadal kontynuować identyfikację i promocję różnych ról w których osoby świeckie mogą służyć.

Przez Instytut teologii przy seminarium św. Augustyna i katolickich uniwersytetach, będziemy badać nowe modele formacji dla kształcenia świeckich duszpasterzy, aby służyć w parafiach, np. świeckich duszpasterzy i liderów młodzieżowych, świeckich administratorów parafialnych, katechetów, dyrektorów edukacji religijnej, pielęgniarki parafialne, i koordynatorów wolontariatu.

Parafie i archidiecezjalne biura ustanowią kryteria wyboru, zatrudniania i szkolenia osób świeckich do tych ról duchowego przewodnictwa. Istnieje pilna potrzeba znalezienia ministrów do młodzieży, katechetów i świeckich duszpasterzy do pracy z rodzinami, ale parafie i archidiecezja musi wpieryw mieć wystarczające środki finansowe, aby tak się stało. Archidiecezjalne biura będą również propagować współpracę między parafiami w ramach regionów i obszarów w celu ustalenia tych ról duszpasterskiej posługi i przywództwa.

(iv) Integracji programów rozeznania i formacji dla święceń kapłańskich w seminarium św. Augustyna

Na odpowiednim etapie życia gdy są gotowe zrobić ten krok, archidiecezja da okazją mężczyznom do wejścia na drogę kapłaństwa. Kompleksowy program formacji, który jest również akredytowany pod względem akademickim na każdym etapie, jest niezbędny.

Ciągle rozeznania i formacje będą korzystać z seminarzystów odbywających studia na poziomie filozofii i teologii. Zapewnimy także, że programy formacji do święceń (kapłańskich i diakonatu stałego) są oparte na modelu całościowym intelektualnym, duchowym, humanitarnym oraz duszpasterskiej formacji. Nowy rok duchowy w seminarium św. Augustyna jest zaprojektowany wedle tego modelu. Ponadto seminarium zapewnia również okres praktyki duszpasterskiej w parafii, tak żeby

klerycy mogli zdobyć praktyczne doświadczenie i umiejętności niezbędne do posługi kapłańskiej. Kluczowym priorytetem dla archidiecezji jest też wybór i szkolenie profesorów filozofii i teologii, oprócz zapewnienia wykwalifikowanego personelu dla formacji duchowej, humanistycznej i duszpasterskiej.

By być dobrymi szafarzami, musimy skutecznie połączyć i skoordynować formacje seminaryjne finansowane przez archidiecezję z zarządzaniem i administracją, zapewniając tym samym pełniejszą odpowiedzialność.

W celu zapewnienia skutecznego gospodarowania zasobami w seminarium św. Augustyna i aby model ciągłego rozeznania i tworzenia stał się rzeczywistością wystarczające środki finansowe, fizycznie odrestaurowane i unowocześnione pomieszczenia oraz kadra wykwalifikowanych wykładowców, są niezbędne. Jest to równie ważne dla innych programów, tworzenia posług kapłańskich i świeckich w Instytucie teologii, ponieważ obiektów seminarium również wspierają ich potrzeby.

(v) Wzmocnienie programów kształcenie i szkolenie dla świeckich

Wzmocnienie formacji i szkoleń dla świeckich duszpasterzy i liderów poprawi naszą zdolność służenia ludowi Bożemu, a także pomoc świeckim pracownikom w ich głównej misji dawania świadectwa Chrystusa na świecie. Ocena bieżących i potencjalnych nowych programów jest konieczna. Instytucje wyższego szkolnictwa katolickiego, Instytut teologii przy seminarium św. Augustyna i archidiecezjalne katolickie centrum duszpasterskie, zostaną zaproszeni do współpracy ze sobą w oferowaniu scentralizowanych i zdecentralizowanych formacji nauczania i programów świeckich całej archidiecezji.

Szczególny nacisk będziemy kładli na nauczycieli szkół katolickich, zapewniając im możliwości rozwoju życia w wierze i w ich roli nauczycieli religijnych. Kolejnym ważnym aspektem dla nowych programów będą świeccy pracownicy duszpasterstwa i wolontariusze którzy są katechetami, nauczycielami młodzieży ministrantami, osoby pracujące w terenie, i te pracujące w finansowych komitetach i radach parafialnych.

(vi) Zapewnienia formacji dla duszpasterskich przywódców przez programy dla duchownych i świeckich

Duchowe, fizyczne i emocjonalne zdrowie, tych którzy prowadzą nasze parafie jest kluczowe dla zapewnienia wysokiego poziomu duszpasterskiej opieki dla naszej parafii.

Możliwości formacji będą dostępne dla nowo wyświęconych kapłanów nowych proboszczy, międzynarodowego duchowieństwa i innych. Archidiecezja będzie oferować możliwości dalszego kształcenia, urlopy i personalną odnowę dla duchownych i świeckich poprzez programy humanistyczne, intelektualne i duszpasterskie.

IV - 3. Katolicki zasięg w sprawiedliwości i miłości

***Duch Pana jest nade mną,
ponieważ Pan namaścił mnie;
Posłał mnie, by głosić dobrą nowinę ubogim,
by opatrywać rany serc złamanych,
by zapowiadać wyzwolenie jeńcom
i więźniom swobodę;
- Izajasz 61: 1***

Bóg zachęca nas by kochać wszystkich tych, których spotykamy. W sposób szczególny jesteśmy proszeni byśmy byli obecnością Chrystusa dla ubogich i zepchniętych na margines zarówno osobiście jak i razem jako kościół. Jako archidiecezja niesiemy nasza apostołską misję poprzez różne formy dawania świadectwa i posługi. Wnosimy tą praktyczną miłość do życia w parafiach, stowarzyszenia wiernych, świeckich i katolickich instytucji, poprzez duszpasterską posługę oferowaną przez kapelanów, inicjatywy ekumeniczne i społeczne agencje z którymi współpracujemy przez zapewnienie wsparcia finansowego. Archidiecezja będzie kontynuować swoją długą tradycję wspierania inicjatyw duszpasterskich sprawiedliwości i miłości.

Hojności parafian wymaga zarówno wdzięczność i ciągłego wysiłku w celu zapewnienia, że dobre uczynki parafian będą owocować. W efekcie archidiecezja będzie służyć jako ścieżka przez którą realizowane są działania sprawiedliwości i miłości i świadczyć o wzmacnianiu wiary katolickiej.

Jako archidiecezja wyróżniamy cztery pożądane wyniki/cele dla tego podstawowego kierunku planu duszpasterskiego.

(i) Zapewnienie skutecznych inicjatyw sprawiedliwości i miłości przez katolickie organizacje charytatywne.

Jesteśmy dumni z dobrych wyników pracy katolickich organizacji charytatywnych i innych inicjatyw finansowanych przez organizację ShareLife. Ale musimy zrobić jeszcze więcej. Będzie nadal zachęcać naszych parafian do składania hojnych darów na organizację ShareLife ponieważ inicjatywy sprawiedliwości i miłości, finansowane w ramach kampanii zaspakajają duchowe i materialne potrzeby wszystkich ludzi Boga - ludzi w szerszej

społeczności, nie tylko w naszych parafiach. Przyczynimy się do wzmocnienia relacji organizacji ShareLife z parafiami i szkołami katolickimi jako ważny środek dotarcia do młodzieży i oferując edukację dotyczącą lokalnych inicjatyw miłosierdzie i współczucie na terenie naszej archidiecezji. Będziemy zwiększać nasze wysiłki w celu zaangażowania ich w tą ważną pracę.

(ii) Zapewnianie skutecznych posługi duszpasterskich, kapelańskich i posługi opieki

Za pośrednictwem naszych biur duszpasterskich, naszych instytucji i parafii będziemy nadal zapewniać, żeby duszpasterskie usługi były dostępne dla wszystkich wiernych na różnych etapach ich życia. Będziemy kontynuować wspieranie parafii w programach przygotowań do małżeństwa. Nasze biuro dla uchodźców będzie wspierać parafie i zakony w ich pracy sprowadzania uchodźców do Kanady, podczas gdy nasze biuro archiwum będzie utrzymywać zapisy i katalog ważnych dokumentów historycznych z naszego lokalnego kościoła. Trybunał małżeński będzie nadal dążyć do oferowania sprawiedliwości i współczucie dla par, które szukają w kościeła wsparcia po rozpadzie związku. Będziemy wspierać inicjatywy, programy i ruchy, które pomagają tym, którzy mają trudności w małżeństwie i wspieraniu rodzin, które są w trudnej sytuacji.

Poprzez nasze cmentarze katolickie, pomożemy rodzinom w otrzymaniu niezbędnego współczucia, gdy kochana osoba zostanie wezwana do domu Boga. Kontynuacja współpracy z parafiami ma zasadnicze znaczenie dla edukacji i świadomości tej podstawowe usługi naszej katolickiej wspólnoty, jeśli mamy być świadkami znaczenia i wartości chrześcijańskiego pochówku w naszej kulturze.

Będziemy nadal wzmocnić skuteczną koordynacji usług kapelanów, których prace wspieramy w szpitalach, więzieniach, kampusach uniwersyteckich i innych ważnych placówkach, w tym kaplicy św. Stefana przy ulicy Bay i naszej placówki dla głuchych.

(iii) Promowania skutecznej adwokatury społecznej sprawiedliwości

Archidiecezjalne biura duszpasterskie będą współpracować z parafiami, wspólnotami religijnymi, świeckimi stowarzyszeniami i grupami które zajmują się adwokaturą sprawiedliwości społecznej, włączając w to prawo do życia, zagadnienia międzynarodowe, przyjmują uchodźców, dbają o bezdomnych i ubogich, zajmują się bezrobociem, edukacją i opieką zdrowotną.

Strona internetowa archidiecezji umocni się w roli bycia „portalem wiary” stworzonym by oferować edukację i adwokaturę w sprawach związanych z naukami katolickimi. Na poziomie parafii i archidiecezji będziemy oferować seminaria i sympozja dotyczące tematów sprawiedliwości społecznej, świadomości i sposobów solidarności w odpowiedzi na wyzwania społeczne i międzynarodowe.

(iv) Wzmocnienie inicjatyw terenowych parafii poprzez zwiększenie j współpracy z archidiecezją.

Katolickie centrum duszpasterskie będzie aktywnie współpracować z parafiami aby pomóc im w promocji tworzenia stowarzyszeń świeckich, przeznaczonych do terenowych inicjatywy miłości i sprawiedliwości, np. Towarzystwo św. Wincenta i Pawła, Legion Maryi, Prawo do życia, L'Arche i Kanadyjska Katolicka Organizacji Rozwoju i Pokoju-wymieniając tylko kilka. Katolicka Liga Kobiet i Rycerze Kolumba, dwie podstawowe organizacje apostołskie w kościele, powinny znajdować się w każdej parafii.

Parafie będą zachęcane do identyfikacji misji parafialnych lub wspólnoty w krajach rozwijających się, które będą wspierać finansowo. Parafie będą również koordynować swoje inicjatywy terenowe z pobliskimi szkołami katolickimi, innymi okolicznymi parafiami i archidiecezją. Terenowe inicjatywy duszpasterskie parafii będą wspierać trzy lub cztery inicjatywy archidiecezji np. Organizację ShareLife, Duszpasterską misja odwołań, Sponsorowanie uchodźców, lokalny bank żywności lub kuchnie z zupą czy nasz programy Wyjść z zimna.

IV-4. Ewangelizacji społeczeństwa

I rzekł do nich, "idźcie na cały świat i głosście Ewangelię do całego stworzenia." -Mk 16: 15

Nasz świat potrzebuje dziś Ewangelii bardziej niż kiedykolwiek. Globalny Kościół kładzie dziś szczególny nacisk na "Nową Ewangelizację" jako szansę dla każdego z nas by docenić nasz związek z Chrystusem i podzielić się tym doświadczeniem i radością z innymi. Dla archidiecezji Toronto Nowa Ewangelizacja zaprasza do głoszenia Ewangelii przez wiele form dawania świadectwa. Nasza wara w Jezusa Chrystusa jest "Dobrą nowiną" i nasza kultura wzywa nas by dzielić się tym darem z siłą i przekonaniem.

My musi najpierw ponownie ogłosić Ewangelię dla siebie, w naszych parafiach, a następnie z odnowionym przekonaniem w społeczeństwie. Reagujemy na to wyzwanie poprzez nasze biura duszpasterskiej i we współpracy z katolickimi uczelniami znajdującymi się w naszej archidiecezji. Kościół ma bogatą historię intelektualnego dialogu ze społeczeństwem w dziedzinie filozofii, etyki, historii, sztuki i nauk humanistycznych, Pisma Świętego, teologii i duchowości. W naszej kulturze idei katolickiej świadectwo Ewangelii może zostać wzmocnione dzięki naszym katolickim uczelniom i szkołom wpływającym na szerszą kulturę i każdą grupę społeczną. W obecnie odnowionym intelektualnym ataku na wiarę Kościół bardziej skutecznie może odpowiedzieć czerpiąc z bogatej katolickiej tradycji intelektualnej.

Wszyscy pływamy w morzu kultury popularnej, a to wpływa na każdy aspekt naszego życia. Kultura popularna jest nam życzliwa, więc korzystamy z niej ale często jest to dla nas niszczące. Ulegamy jej niebezpiecznym wpływom częściowo poprzez bezpośrednie reagowanie na negatywne elementy, ale przede wszystkim poprzez oferowanie alternatyw życiowych. Jeśli nie stawimy czoła temu wyzwaniu, wielu naszych innych wysiłków pracy duszpasterskiej i apostołskiej będzie bezowocnych.

Zidentyfikowaliśmy pięć pożądaných wyników/celów dla tego kierunku podstawowego planu duszpasterskiego.

(i) Współpracować z katolickimi instytucjami akademickimi by wzmocnić intelektualne świadectwo Kościoła w naszej kulturze

Mamy silny patronat policealnych, katolickich instytucji kształcenia wyższego w naszej archidiecezji – uniwersytety, seminaria i instytuty. Kościół ma kluczową rolę w tworzeniu nowoczesnych uniwersytetów, poprzez relację z katolickimi instytucjami akademickimi a szczególnie Uniwersytetem św. Michała, Regis College i Papieskiego Instytutu Studiów nad Średniowieczem. To dzięki instytucjom akademickim, jak te, wiara katolicka ma możliwość dialogu z nowymi ideami i perspektywami w wielu dziedzinach, takich jak socjologia i moralność, medycyna i bioetyka, porządek publiczny i sprawiedliwości społeczna, nauka i środowisko.

Będziemy kontynuować zarówno naszą ścisłą współpracę z instytucjami akademickimi i nasze sponsorowanie organizacji takich jak Kanadyjski Instytut Bioetyki Katolickiej. Będziemy dążyć do awansu misji Papieskiego instytutu studiów nad średniowieczem, który dobrze nadaje się do tego by wpływać na intelektualne na życie Uniwersytetu św. Michała i Uniwersytetu Toronto, i szerzej pojmowanej kultury.

By promować intensywniejszą współpracę w ramach katolickiej społeczności akademickiej będziemy tworzyć okazję do współpracy we wspólnych inicjatywach, które angażują wszystkie sektory społeczeństwa w dialogu rozumu z wiarą, w kontekście nowej ewangelizacji. Te relacje współpracy i partnerstwa mogą obejmować finansowanie badań, tworzenie akademickich zarządów, prowadzenie badań lub oferując seminaria i prezentacje. Nacisk będzie kładziony na obszary o szczególnym znaczeniu dla archidiecezji, tak, by nauka kościoła ułatwiała nasze zrozumienie problemów które są przed nami.

(ii) Budowanie stałego partnerstwa między archidiecezją, parafiami, naszymi publicznie finansowanymi szkołami katolickimi i uczniami uczęszczającymi do szkół świeckich

Katolickie centrum duszpasterskie i parafie archidiecezji będą się w pełni angażować w prace katolickiego szkolnictwa, budując silny związek między parafiami a szkołami. Wyjątkowy dar publicznie finansowanej edukacji katolickiej musi być zarówno doceniany jak i pielęgnowany by zachować wierność i prawość.

Będzie ściśle współpracować z tymi, którzy przygotowują naszych nauczycieli, wspierając zasoby katechetyczne, doradztwo i instrukcje gdzie gdy są one potrzebne.

Oprócz wspierania publicznie finansowanych szkół katolickich, będziemy pracować razem do wzmocnienia programów katechetycznych dla katolickiej młodzieży uczęszczającej do szkół świeckich i prywatnych.

Postaramy się by pomóc w opiece duszpasterskiej i duchowej katolickim nauczycielom aby pomóc im wypełnianiu tego ważnego powołania.

(iii) Współpraca z katolickimi instytucjami akademickimi w promowaniu edukacji, katechezy i formacji wiary i świętości dla wszystkich obszarów społeczeństwa

Intelektualny apostolat w naszych katolickich uczelniach musi być rozszerzony na nowe sposoby by dotrzeć do wszystkich wiernych i tych zainteresowanych poznaniem wiary katolickiej. We współpracy z naszymi partnerami akademickimi nakreślimy nowy program nauczania i potrzebnej do tego, kadry nauczycielskiej do promowania nowych możliwości dla katechezy, duchowości i modlitwy zarówno dla osób świeckich jak i duchownych. Zbadamy również wspólne możliwości wzmocnienia programów kształcenia ustawicznego dla pracowników parafialnych oraz rozwijania programów działających w parafiach, które przedstawiają różne aspekty wiary katolickiej. Będą składać się na to nowe metody w oferowaniu tych szans edukacyjnych, z możliwością realizacji programów na szczeblu regionalnym i większe wykorzystanie komunikacji społecznej i mediów.

Jednym z kluczowych obszarów jest katecheza ludzkiej miłości, lub teologii ciała, opracowane przez Błogosławionego Papieża Jana Pawła II, które to, gdy powszechnie oferowane, mogą znacznie wzmocnić chrześcijańskie życia rodziny i życie uczniów Chrystusa.

Z naszymi partnerami akademickich również będziemy badać możliwości formacji wiary, duchowości i toku kształcenia dla katolików, którzy znajdują się w różnych sektorach społeczeństwa, w tym specjalistów i cywilnych oraz świeckich liderów kościoła. Poprzez wsparcie osób, które chcą pogłębić swoją wiarę i rozwój duchowy umacniamy świadectwo wiary katolickiej.

(iv) Współpraca z katolickimi mediami i agencjami komunikacji by zaangażować kulturę za pośrednictwem mediów i inicjatywy komunikacji społecznej

Możemy wzmocnić nasze wysiłki komunikacji i promowania większej współpracy z katolickimi mediami i agencjami komunikacji w archidiecezji, tak aby wiara mogła być przekazywana bardziej efektywnie. Współpraca na nowy sposób, z wieloma różnymi katolickimi mediami w archidiecezji obejmuje udostępnianie platformy komunikacji, informacji i zasobów w celu bardziej efektywnej komunikacji z wiernymi w parafiach i w

świeckim społeczeństwie.

(v) Współpraca w rozwoju formacji szkolenia, tych zaangażowanych w intelektualny apostołat, komunikacje społeczną i media

Formacje oddanych katolików, którzy są wykwalifikowani, chętni i zdolni do zaangażowania się w intelektualne apostołstwo i w pracę społecznej komunikacji oraz media, stworzą nieocenione źródło dla archidiecezji. Tacy katolicy mogą stać się potężnymi i efektywnymi świadkami Nowej Ewangelizacji.

Będziemy aktywnie rozwijać strategie bardziej pełnego uczestnictwa w toku kulturalnej debaty o problemach społecznych, religijnych i moralnych dotyczących misji Kościoła. Będziemy dostarczać formacji i szkolenia dla katolików, którzy uczestniczą w takich debatach, opierając się na wykwalifikowanych pracownikach z doświadczeniem w zakresie mediów i komunikacji społecznej, tak aby wiara katolicka była twórczo i skutecznie reprezentowana. Znajdziemy sposoby, aby dotrzeć do, i zaangażować młodych ludzi, jako że ich uczestnictwo jest kluczem do osiągnięcia tego celu. Wysiłki te promują również większą interakcję z katolickimi studentami i profesorami na kierunkach dziennikarskich, badaniach mediów i komunikacji. Kościół i Ewangelia potrzebują mieć głos w mediach świeckich, a także w mediach katolickich.

Ponieważ istnieją katolickie Stowarzyszenia takie jak św. Tomasz More Cech dla katolickich prawników, cech św. Józefa Moscati dla katolickich lekarzy w Toronto oraz i Cech Nauczycieli Katolickich, będzie to ważne, by utworzyć katolickie stowarzyszenia zapewniające wsparcie duchowe i sieć dla katolików w mediach i sztuce.

IV – 5. Katedra jako znak naszej misji

„zbudowana na fundamencie Apostołów i Proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha.” -List do Efezjan 2: 20-22

Cztery poprzednie kierunki rdzenne - życie parafii, powołania, katolicki zasięg i Ewangelizacja- schodzą się w centralnym punkcie i są jasnym przejawem naszego piątego i ostatniego, z podstawowych kierunków: katedry św. Michała jako znaku naszej misji.

Katedra, siedziba arcybiskupa i Matki Kościoła archidiecezji Toronto, łączy każdego katolika w archidiecezji i gromadzi każdą formę pracy duszpasterskiej pod patronatem niebiańskim wielkiego obrońcy wiernych w zmagania życiowych: Michała Archanioła. Potrzebujemy jego wstawiennictwa bardziej niż kiedykolwiek.

Katedra i otaczający ją „Kwadrat Katedry” stanowią widoczny symbol duchowej komunii wewnątrz archidiecezji i apostołskiej ewangelizacji w naszym świeckim społeczeństwie. Katedra powinna stać się jeszcze bardziej pięknym symbolem, miejscem zgromadzeń, gdzie mieszkańcy i goście archidiecezji czują się mile widziani i dotknięci świętością, odbijającą znaczenie imienia św. Michała „który jest jak Bóg”. Poprzez ciągłe starania by być dobrymi szafarzami, fizyczne odrestaurowanie Katedry stanie się podstawą odnowy duchowej. Budując na bazie, że jest to serce diecezji, możemy przeobrazić ją w miejsce pielgrzymek, centrum życia liturgicznego archidiecezji i miejsce na świadectwo wiary katolickiej- pulsującą życiem obecność, w pulsującym życiem mieście.

Wyróżniamy cztery pożądane wyniki/cele dla tego kierunku podstawowego planu duszpasterskiego.

(i) Odrestaurujemy i ulepszymy architektoniczne piękno Katedry św. Michała. Katedra jest Kościołem-Matką Archidiecezji Toronto , miejsce ‘katedry’ -podium dla nauk arcybiskupa, celebracji liturgicznej i nauczania świata. Katedra to prototypowy model życia parafii, gdzie wiara jest karmiona a powołania pielęgnowane. Katedra powinna odgrywać instrumentalną rolę w duszpasterstwie całej archidiecezji i apostołskim świadectwie dla świeckiego społeczeństwa. Centralna lokalizacja katedry jest wysoce pożądana, a jej oficjalny status zabytku wymaga od nas byśmy byli dobrymi szafarzami poprzez utrzymanie budynku w jego historycznych strukturach, a jednocześnie przygotowanie jej

dla naszych przyszłych potrzeb.

Kontynuowane będą prace już trwające mające na celu do utrzymania i naprawę katedry. Aktualizowana ocena pokazuje, że katedra potrzebuje poważnej restauracji j oprócz niezbędnych remontów, napraw i uaktualnień by być w zgodzie z wymogami bezpieczeństwa. Te potrzebne remonty umożliwią szersze wykorzystanie katedry, ponad takie jakie zamierzano gdy ją wpieryw budowano, po to by móc zastosować nowe technologie umożliwiające katedrze stanie się centrum ewangelizacji poprzez wykorzystanie różnych mediów. Nowe zwiększenie integralności architektonicznej i piękna katedry będzie służyć celebrowaniu liturgii i zapewnić przeżycie estetyczne w świętym miejscu, które inspirowane do kultu Boga, do kontemplacji i zatopienia się w modlitwie.

Będziemy promować bogate doświadczanie piękna katedry, liturgii, muzyki i sztuki rozszerzonego na cały kwadrat ulic, dzięki czemu Katedra stanie się pożądanym miejscem spotkań — dla pielgrzymek katolików w archidiecezji, dla wszystkich osób mieszkających w rejonie Toronto i dla turystów.

(ii) Przekształcenie katedry & "Katedralnego kwadratu" w miejsce gromadzenia, kultu i zasięgu

Katedra i jego otoczenie, znane jako "Kwadrat Katedry", służy całej archidiecezji Toronto. Jej bardzo aktywne życie parafialne i obecność w centrum miasta kuszą, aby rozwinąć naszą wizję Ewangelizacji. Musimy inwestować finansowo by zapewnić by przestrzeń i budynki mogły zaspokoić przyszłe potrzeby archidiecezji, które obejmują przyjęcie innych parafii, służyć parafianom katedry i sąsiadom, ułatwienie inicjatyw społecznego zasięgu i Ewangelizacji oraz służyć ludziom z marginesu społecznego. "Katedralny kwadrat" służył także ubogim mieszkańcom miasta, i będzie kontynuował tę ważną funkcję.

Jako miejsce pielgrzymek, Katedra św. Michała będzie przyjmować i łączyć wszystkie parafie, grupy etniczne i inne zabytkowe katolickie kościoły w archidiecezji. Budynki i miejsce „Kwadratu Katedry” powinny zostać zaprojektowane tak, by móc gościć formalne spotkania archidiecezji i oferować otoczenie zachęcające ludzi do spacerów, do refleksji i spotkań z innymi wierzącymi. Architektura sakralna, wystawy sztuki katolickiej, mediów i filmów oraz koncerty muzyki sakralnej będą zachęcać ludzi do doświadczania piękna w taki sposób, aby doprowadzić ich do Boga. Projekt będzie także zawierać elementy naturalnego parku, ogrody i fontanny.

(iii) Współpraca z katolickim kuratorium i szkołą Chóru św. Michała

Od ponad 75 lat szkoła Chóru św. Michała służy jako ważny element w misji katedry. Jedna z sześciu szkół chóralnych na całym świecie związana jest z Papieskim Instytutem Muzyki Sakralnej imienia św. Michała, powstała w celu wzbogacenia muzyki liturgicznej w wszystkich parafiach archidiecezji Toronto. Wielu absolwentów kieruje, co tydzień muzyką sakralną w parafiach. Szkoła Chóralna oferuje unikatowy przykład współpracy Katolickiego Kuratorium Oświaty w Toronto i archidiecezji.

Ale szkoła jest w krytycznej sytuacji jeśli chodzi o warunki. W obszarze „Kwadratu Katedry” musimy znaleźć twórczy sposób, by zadbać o przyszłość szkoły. Współpracując ze szkołą i kuratorium będziemy też szukać okazji do szerszej kolaboracji z innymi szkołami na obszarze Toronto, dzięki czemu jakość muzyki sakralnej, tak ważnej w celebracji liturgii, może być poprawiona w wielu parafiach i tymże samym spełniające szlachetny zamiar prałat Ronan, założyciela szkoły.

(iv) Ożywienie Katedry i „Kwadratu Katedry” jako "Centrum Ewangelizacji"

Rewitalizacja Katedry wraz z rozwojem "Kwadratu Katedry" mogą służyć do wzmocnienia dwojakiej misji archidiecezji i służyć jako znak naszej wiary, zakotwiczony w sercu różnorodnej metropolii. Z miejscem na zebrania, modlitwę, ewangelizację, nauki i inspiracje, katedra i "Kwadrat Katedry" staną się miejscem oraz instrumentem Ewangelizacji pośród świeckich wpływów, w samym centrum Toronto.

Nasza wizja stworzenia "Centrum Ewangelizacji", będzie zawierać audytorium dla muzyki i katechezy, centrum medialne, miejsce spotkań katedralnych uroczystości, centrum gościnne dla katedry i apostołskiego duszpasterstwa, szczególnie duszpasterstwa w pobliskim Uniwersytecie Ryerson i księgarni. To może być miejsce, nie tylko pomagające w poszukiwaniu prawdy i praktycznym ćwiczeniu dobroczynności ale również miejsce gdzie piękno sztuki i muzyki, pomaga dotrzeć do Boga.

Z zajęć Centrum będą mogli korzystać ci którzy będą tam osobiście ale też dzięki technologii komunikacji, osoby w innych miejscach. Centrum będzie służyć jako miejsce, aby dowiedzieć się więcej o wierze oraz zaoferuje możliwości dla katolickich mówców w zaangażowanie się w intelektualny apostolat. Będziemy kontynuować możliwości większego zaangażowania lokalnych uczelni: Uniwersytetu Ryerson, Uniwersytetu św.

Michała, Regis College i Uniwersytetu Toronto.

"Kwadrat Katedry" będzie służyć jako punkt centralny do angażowania świata w świadectwo katolickie przez wielu platform mediów i komunikacji społecznej. Przez tak łatwą widoczność fizyczną teren będzie bramą wiary i Ewangelizacji w samym sercu torontyjskich mediów, muzyki, filmu i społeczności artystycznych.

V: PRIORYTETY NIEZBĘDNE DLA NASZYCH PODSTAWOWYCH KIERUNKÓW

W każdym z pięciu podstawowych kierunków, które realizujemy będziemy podkreślać cztery podstawowe priorytety, które poprowadzą nas w naszej wspólnej misji jako rodziny wiary:

1. Zaangażowania rodziny, zwłaszcza młodych ludzi,
2. Świątowanie naszej różnorodności kulturowej
3. Mądre korzystanie z zasobów
4. Skuteczna komunikacja

V-1. Zaangażowania rodziny, zwłaszcza młodych ludzi,

Rodzina chrześcijańska to naczynie, za pomocą którego mamy możliwość Ewangelizacji świata. Zdajemy sobie sprawę, z wielkiego wyzwania stojącego przed rodzinami w społeczeństwie, coraz bardziej świeckim, gdzie często jest bardzo trudno by wiara była centralnym punktem i priorytetem życia rodzinnego.

Podstawowe kierunki wymagają od katolickich rodzin w całej archidiecezji Toronto pełnego zaangażowania się w naszą misję. W tym samym czasie powinniśmy korzystać z możliwości wspierania rodzin, oferując konkretne programy do wzmocnienia jedności rodziny. Będziemy kłaść nacisk na zajęcia przygotowań do małżeństwa, wzbogacania małżeństwa i kierowanie się do osób samotnych, owdowiałych, w separacji czy rozwiedzionych, katolików. Matki i ojcowie są głównymi nauczycielami i autentycznymi świadkami chrześcijaństwa, od których dzieci oczekują rady i pokierowania na trudnej drodze przed nimi. Przywództwo jest podstawą, by wspomóc katechizację naszej młodzieży. Aktywne zaangażowania rodziców jest również niezbędne dla dobrego funkcjonowania naszego publicznie finansowanego, systemu szkolnictwa katolickiego. To rodzice, ponoszą główną odpowiedzialność za edukację.

Będziemy również szukać możliwości wspierania osób starszych i chorych. Przy docieraniu do naszych seniorów za pośrednictwem różnych inicjatyw, będziemy również bazować na ich doświadczeniu i zapraszać ich do podjęcia roli liderów, by mogli dzielić się z nami swymi darami i mądrością. Wierni, którzy są powołani do samotnego życia, mają ogromny wkład do życia wspólnoty katolickiej i szerszych grup społeczeństwa w którym żyjemy. Zapewnimy, żeby ich duchowe potrzeby nie były pomijane i zaprosimy ich do

pełnego zaangażowania się w życie parafii i w misji Ewangelizacji.

Jako główny priorytet zaprosimy młodzież w każdym wieku - od dzieci do młodych dorosłych - do pełnego udziału w naszej wierze. Nasza archidiecezja potrzebuje wsparcia naszej młodzieży, jeśli chcemy rozwijać się i być w stanie wypełniać naszą misję wspólnoty chrześcijańskiej. Musimy zaoferować młodzieży pokarm duchowy i pełne zaangażowanie jako cennych i aktywnych parafian. Aby budować efektywne parafie, wzmacniać nasz przywództwo na dłużej, ożywić "Kwadrat Katedry", zwiększyć usługi dla ludzi Boga i być świadkami w kulturze idei, potrzebujemy pełnego i aktywnego udziału naszej młodzieży.

Po pierwsze na naszych parafiach będzie priorytetem dotrzeć do naszej młodzieży i ich rodzin. Nasze kościoły będą włączać młodzieży w prace duszpasterską i posługi by za zapewnić im kontakt z wiarą, w okresie dorastania i zbliżania się do dorosłości. Gorąco zachęcamy wszystkie parafie do tworzenia rad młodzieży i poważnego rozważenia zatrudnienia duszpasterza młodzieży – samodzielnie lub we współpracy z sąsiednimi parafiami. Parafie mogą pracować z Urzędem dla katolickiej młodzieży by stale wychodzić do młodzieży.

Nasze parafie mogą również dotrzeć do młodzieży przez szkoły katolickie. Pracownicy parafii, proboszcz, duchowni i świeccy, będą aktywnie wspierać w szkołach i parafiach nauczycieli religii, zwłaszcza tych przygotowujących do sakramentów. Odprawianie Mszy i Sakramentu Pojednania częściej w szkołach, może pomóc Ewangelizacji naszej młodzieży. Musimy również dotrzeć do uczniów w świeckich szkołach uznając, że oni jeszcze bardziej potrzebują katechezy i stałych formacji wiary.

Nasza młodzież będzie odgrywać kluczową rolę w rewitalizacji "Kwadratu Katedry". Nie tylko musimy korzystać z talentów młodzieży do zaprojektowania usług i działalności dla nowej Ewangelizacji i pracy w terenie, ale oczekujemy również, że młodzi ludzie będą w centrum programów i usług w "Kwadracie Katedry".

W instytucjach dla szkolnictwa wyższego staramy się zapewnić uczniom duchowe wsparcie potrzebne w ich nauce i życiu duchowym. Musimy przyczynić się do wzmocnienia tego wsparcia na wszystkich kampusach uniwersyteckich naszej archidiecezji przez kapelanów i nasze biuro młodzieży katolickiej.

Młodzi dorośli, którzy ukończyli edukację potrzebują wsparcia, przy rozpoczynaniu karier i zakładaniu własnych rodzin. Parafia musi odgrywać wiodącą rolę w ich wspieraniu. Na poziomie archidiecezjalnym, umacniamy nasze wysiłki w celu zaangażowania i wsparcia naszych młodych ludzi poprzez biuro młodzieży katolickiej.

V-2. Świętowanie naszej różnorodności kulturowej

Archidiecezja Toronto jest jednym z najbardziej różnorodnych kulturowo diecezji na świecie, z co tygodniowymi mszami odprawianymi w ponad 30 językach. To bogactwo różnorodności jest jednym z naszych największych darów o które należy dbać, z miłością i odpowiedzialnie.

Dla tych, dla których archidiecezja Toronto jest domem, parafie będą kultywować kulturową historię, nie tylko jako duchowe miejsce spotkań, ale miejsce gdzie zbierają się członkowie rodziny z tej samej grupy kulturowej, językowej i z tymi samymi tradycjami. Nie jest rzadkością w przypadku parafian spędzić wiele godzin w parafii każdego tygodnia, angażując się w duchowe, społeczne, edukacyjne i terenowe inicjatywy które wzmacniają poczucie przynależności i głęboki związek do tradycji, które obejmują pokolenia.

Biorąc pod uwagę główne kierunki planu duszpasterskiego, musi korzystać z bogactwa naszej różnorodności, i jednocześnie, znaleźć sposoby na pozostanie w kontakcie z Ciałem Chrystusa poza granicami parafii. Będziemy pracować, aby utrzymać głęboką łączność z miejscowymi kościołami, przy jednoczesnym zachęcaniu parafii zróżnicowanych kulturowo do dzielenia się swymi doświadczeniami w kreowaniu udanego modelu w współpracy, modlitwy i wychodzeniu do sąsiadów i przyjaciół na terenie całej archidiecezji Toronto.

V-3. Mądre korzystanie z zasobów

Jesteśmy świadomi znaczenia wsparcia i że odpowiedzialność za działania należy umiejscowić jak najbliżej sytuacji, jak to możliwe. Jednostki, rodziny i parafie mają największy udział w odpowiedzialności w zakresie realizacji planu duszpasterskiego archidiecezji. Pomocniczość uznaje również, że niektóre obowiązki są lepiej przeprowadzane regionalnie lub centralnie- do osiągnięcia korzyści w skali ekonomicznej lub by bazować na specjalistycznej wiedzy.

Staramy się skutecznie zrównoważyć korzyści decentralizacji i centralizacji. Archidiecezjalne usługi muszą być opłacalne i tak samo skuteczne jak te w świeckim świecie, lub bardziej. W dążeniu do osiągnięcia pożądaných efektów naszego planu duszpasterskiego, musimy stale zadawać sobie pytanie czy usługi świadczone są na odpowiednim poziomie w naszej archidiecezji.

Niektóre z naszych podstawowych kierunków będzie najlepiej realizować na szczeblu parafialnym. Inne, jak rewitalizacji katedry i "Kwadratu Katedry", będą bazować na specjalistycznej wiedzy dostarczonej centralnie. Ale większość naszych podstawowych kierunków będzie wymagało połączenia wysiłków i zasobów parafii oraz archidiecezji.

V-4. Skuteczna komunikacja

Musimy wzmocnić naszą zdolność do komunikowania się w naszej rodzinie wiary i z wszystkimi członkami społeczeństwa, uznając, że komunikacja jest procesem dwukierunkowym.

Na szczeblu parafii zapewniamy stałe doskonalenie sposobu w jaki nasze biura będą słuchać i odpowiadać na telefony. Nasz parafialny biuletyn, witryna internetowa i media społeczne są na pierwszej linii komunikacji z parafianami i innymi. Choć są to obowiązki parafii, archidiecezja wzmocni swoje poparcie dla parafii w ich wysiłkach komunikacji.

Na poziomie archidiecezjalnym, staramy się być jednymi z najlepszych w Ameryce Północnej w zapewnianiu doskonałej komunikacji za pośrednictwem naszej strony internetowej- dostęp do praktycznych informacji, takich jak lokalizacja i Msze w naszej parafii i służąc jako portalu, łatwy w użytku, bogaty w pisma katolickie, na pełny zakres tematów.

Nasi pracownicy opanują umiejętność korzystania z mediów społecznych, aby słuchać aktywnych katolików i tych poza kościołem i odpowiedzieć na ich pytania i wątpliwości. Media społeczne będą służyć jako ważne narzędzia przekazywania naszych wiadomości do społeczności.

Jako, że miasto Toronto jest centrum medialnym zarówno dla Kanady jak i

międzynarodowych mediów świeckich, będziemy służyć jako centrum na ich pytania w kwestiach odnoszących się do kościoła katolickiego, pod warunkiem, że będziemy mieli kompetentne katolickie głosy, zdolne wypowiedzieć się na szeroki zakres tematów. Będziemy także pracować, aby aktywnie dzielić się owocami pracy kościoła z naszymi partnerami w mediach. Spodziewamy się ożywić "Kwadrat Katedry" i wzbogacić go o medialny składnik, który będzie wymagać, rozwinięcia naszych środków terenowych i wzmocnienia naszych możliwości komunikacji.

VI: WYPEŁNIANIE NASZEJ MISJI KATOLICKIEJ WSPÓLNOTY CHRZESCIJANISKIEJ : ŻYCIE DOBRYCH SZAFARZY

*"Każdy otrzymał prezent, użyj go, by służyć sobie nawzajem, jak
dobrzy szafarze różnorodnej łaski Bożej. " 1 Piotr 4:10*

Zwracając baczną uwagę na naszą misja pracy duszpasterskiej oraz podstawowe wskazówek dla archidiecezji zobowiązujemy się być dobrymi szafarzami darów: czasu, talentów i skarbów, które Bóg powierzył nam, na czas naszej podróży po tym świecie.

Każdy z nas spędza tu krótki czas tylko, przygotowując się na nagrodę wieczności z Bogiem. Otrzymujemy wszystko od Boga - nawet samo życie i proszeni jesteśmy o dobre wykorzystania tego, co On powierzył nam. Jesteśmy poproszeni przez Boga by być dobrymi szafarzami jego wiele darów. Gdy nasz Pan powróci i będziemy musieli rozliczyć się, każdy z nas chce usłyszeć "Dobrze zrobione, jesteś dobrym i wiernym sługą." (Mateusz 25:21) Chcemy być gotowi na to rozliczenie, które może się zdarzyć w każdej chwili. Tylko wielkoduszne wykorzystanie czasu, talentów i darów powierzonych nam pozwoli nam spokojnie i z radością oczekiwać przyjścia Pana.

Gospodarowania nie należy rozumieć, w sposób, wąski i płytki, jako słowo kod do pozyskiwania funduszy dla celów religijnych. Prawdziwe szafarzenie wymaga usposobienia z sercem, które umożliwia nam wypełnienia misji, powierzonej nam jako uczniom Chrystusa. Na pewno potrzebne są środki finansowe w ramach misji Kościoła i zawsze tak było. Taka hojność jest praktyczną oznaką chęci do osiągnięcia postępów misji, którą Bóg powierzył nam. Ale ofiarowywanie środków finansowych, choć istotne, jest tylko jednym, wąskim wymiarem szafarzenia. Musimy koncentrować się na głębszym pojęciu sensu gospodarowania- głębokim wewnętrznym nawróceniu, które prowadzi nas do życia w duchu hojności, które najpełniej objawia się przy dzielenie się swoim czasem i talentem.

Prawdziwe szafarzenie zaczyna się na wdzięczności i kończy się na odpowiedzialności. Polega na konwersji indywidualnej i komunalnej i wzywa nas do życia jako uczniowie Jezusa w duchu hojności pełnego zaangażowania w służbę dla innych, jak zlecono nam zrobić przez nasz chrzest i sakrament bierzmowania. Życie jest zbyt krótkie by tylko połowicznie angażować się w rolę uczniów.

W naszym planie duszpasterskim będziemy nadal opierać się na hojności, z którą nasi duchowni, religijni pracownicy i parafianie poświęcają swój czas, talenty i skarby w służbie Boga i bliźniego. Dobre szafarzenie to nie jest coś nowego, co musimy wprowadzić to jest coś co jest już stosowane, nawet jeśli ten termin nie jest wyraźnie używany. Jednak możemy działać bardziej celowo i systematycznie w dążenie do wspierania szafarzenia w naszym życiu i w każdej z naszych parafii. Parafia i archidiecezja w której aktywnie wszyscy uczestniczą jest ekscytującą, satysfakcjonującą wspólnotą, która wzywa nas jako uczniów do robienia wielkich rzeczy w imię Jezusa, w duchu Apostołów. Taka wspólnota będzie zapraszać naszych braci i siostry, którzy oddalili się od kościoła, aby powrócili i odkryli na nowo witalność wiary katolickiej a także przyciągała tych, którzy szukają sensu życia w świecie często niezrozumiałym i sterylnym.

Szafarzenie to nie jest po prostu kolejny program, nie tylko coś robimy. Jest raczej podstawowym usposobieniem serca przejawiającym się we wszystkim co robimy tak, że możemy żyć każdy moment w duchu wdzięczności za wiele darów Bożych i w zobowiązaniu do wykorzystania tych darów w służbie Bogu i sąsiadów podczas naszego krótkiego czasu na ziemi.

VII: Konkluzje

„Przeto, bracia moi najmilsi, bądźcie wytrwali i niezachwiani, zajęci zawsze ofiarnie dziełem Pańskim, pamiętając, że trud wasz nie pozostaje daremny w Panu.”
– 1 List do Koryntian 15: 58

Praca Pana jest przed nami. Modlimy się, żeby Plan duszpasterski archidiecezji Toronto był przewodnikiem dla naszej całej wspólnoty wiary, tak, żebyśmy razem mogli bardziej owocnie spełniać misję jaką otrzymaliśmy od naszego Pana, zarówno indywidualnie, jak i jako Wspólnota. Mamy ambitne cele i wiemy, że wiele wyzwań na nas czeka. Ale musimy też pamiętać o obfitości darów i talentów, które są obecne w każdym członku naszej rodziny wiary. Przede wszystkim musimy pamiętać, że gdy Jezus powierzył swoim uczniom misję, zapowiedział być z nimi aż do końca czasów. Wszystko co robimy musi być zakorzenione w modlitwie.

Zdajemy sobie sprawę, wiele darów, które obecnie istnieją w naszej parafii i organizacji; wiele elementów nakreślonych w naszym planie duszpasterskim może być już realizowana w niektórych wspólnotach. Jeszcze musimy nadal starać się iść o krok dalej, by zbadać nas samych i nasze wspólnot wiary szczerze tak, byśmy mogli wzrastać w wierności jako uczniowie, stając się bardziej skutecznym instrumentem Boga w umacnianiu obecności jego Królestwa.

Bóg jest prosty, ale złożoność tego planu, który dotyczy naszej skomplikowanej sytuacji człowieka, może wydawać się przytłaczająca. Morze jest tak wielkie i nasz statek jest tak mały! Możemy współpracować razem by dzielić się zadaniami, które stoją przed nami ale przede wszystkim opieramy się na Bogu, który jest z nami.

Módlmy się za wszystkich tych, którzy pracują w naszej archidiecezji; może Duch Święty pokieruje ich wysiłkami i uczyni ich odpowiedzialnymi i wiernymi swojej pracy.

Módlmy się za naszych biskupów, kapłanów, diakonów i religijne osoby; niech mogą one nadal służyć potrzebom wiernych archidiecezji, prowadząc nas po drodze uczniów.

Do wiernych archidiecezji Toronto; niech Bóg inspiruje nas podczas realizacji naszego planu duszpasterskiego. Modlimy się, żeby Bóg pobłogosławił nasze dary i talenty aby przynosiły owoce w pełnej realizacji piękna Kościoła, pełni zaangażowani i

zainspirowani, odważnie i twórczo ewangelizując świat.

Dokument przygotowawczy XIII Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów o Nowej Ewangelizacji zauważa, że "chronologicznie rzecz biorąc, pierwsza ewangelizacja rozpoczęła się w dniu Zesłania Ducha Świętego, gdy apostołowie, zebrali się razem w modlitwie z Matką Chrystusa i otrzymali Ducha Świętego. W ten sposób, Maria, która według słów Archanioła jest "pełna łaski", była obecna podczas Ewangelizacji apostoelskiej i nadal jest obecna w tych miejscach, gdzie następcy Apostołów starają się głosić Ewangelię "(Lineamenta, Art. 23). Daj nam powierzyć siebie i plan duszpasterski archidiecezji Toronto do Matki Bożej, "Kobiety ozdobionej słońcem" (Obj. 12: 1) i "Gwieździe Nowej Ewangelizacji". Może Ona może uprosić nam łaskę byśmy zawsze pozostali otwarci na przekształcenia w Ducha Boga, który "czyni wszystko nowe" (Obj. 21:5).